

Výběr obrátů akordů

Aby akordový doprovod působil přirozeně a výměny jednotlivých akordů byly plynulé, je třeba vybrat takové obraty akordů, které na sebe logicky navazují a nejsou od sebe příliš vzdáleny. Při výměně akordů bychom měli vybrat takový obrat následujícího akordu, aby se všechny tóny obsažené v původním akordu změnilly maximálně o interval jednoho tónu. Abychom si usnadnili hledání hmatů jednotlivých obrátů, je výhodné naučit se nejpoužívanější sledy akordů jako ustálené sledy hmatů. Pokud hrajeme akordy v základní poloze, tzn. s použitím prázdných strun, automaticky vybíráme hmaty v rozsahu maximálně prvních tří polí na hmatníku, abychom stále využívaly prázdných strun. Akordy potom za sebou následují logicky a přirozeně. Tato technika je však použitelná jenom u některých tónin a u omezeného počtu akordů. Stejnou plynulost po sobě následujících hmatů bychom však měli dodržet i u akordů, které v základní poloze hrát nelze. Je proto vhodné naučit se obraty akordů v podobných "boxech", do jakých jsme si rozdělili prstoklady jednotlivých stupnic.

Pokud hrajeme např. ve stupnici Cdur, budou se nám ve skladbě objevovat akordy Cmaj7, Dmi7, Emi7, Fmaj7, G7, Ami7 a Hmi7/5⁻. Hmaty těchto akordů si můžeme vytvořit tak, aby odpovídaly jednotlivým boxům prstokladů stupnice Cdur. Vzhledem k tomu, že septakordy obsahují čtyři tóny a mají tedy čtyři obraty, je zbytečné se orientovat podle prstokladů církevních modů diatonické stupnice (kterých je sedm) a bohatě vystačíme s pěti boxy odvozenými od prstokladů pentatoniky C.

Samozřejmě, že se mohou ve skladbě objevit i jiné akordy, případně bude vzhledem k charakteru skladby vhodnější jiný obrat akordu, než jaký se objevuje v příslušné sadě, ale jako vodítko pro rychlé hledání obrátů je výhodné tento přehled použít. Spojitost mezi obraty akordů a příslušným boxem stupnice využijeme i při improvizaci na dané harmonické schéma.